TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2008. gada 16. decembrī *

Lieta C-524/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 15. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 28. decembrī, tiesvedībā

Heinz Huber

pret

Bundesrepublik Deutschland.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*] un K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši P. Kūris [*P. Kūris*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], E. Levits (referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 8. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Hubera [*Huber*] vārdā — A. Vidmans [*A. Widmann*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Šulce-Bāra [*C. Schulze-Bahr*], pārstāvji, kuriem palīdz K. Hailbronners [*K. Hailbronner*], universitātes profesors,

— Beļģijas valdības vārdā — L. van den Bruka [*L. Van den Broeck*], pārstāve,

— Dānijas valdības vārdā — B. Vaisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve,

— Grieķijas valdības vārdā — E. M. Mamuna [*E.-M. Mamouna*] un K. Boskovits [*K. Boskovits*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz V. Ferante [*W. Ferrante*], *avvocato dello Stato*,

— Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], K. M. Viselsa [*C. M. Wissels*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], pārstāves,

— Somijas valdības vārdā — J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — Ī. O'Nīla [*E. O'Neill*], pārstāve, kurai palīdz J. Stratforda [*J. Stratford*], *barrister*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — K. Doksijs [*C. Docksey*] un K. Lādenburgers [*C. Ladenburger*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 3. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt EKL 12. panta 1. punktu kopā ar EKL 17. un 18. pantu un 43. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 7. panta e) punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp Huberu, Vācijā dzīvojošu Austrijas pilsoni, un Vācijas Federatīvo Republiku, ko pārstāv *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federālā migrācijas un bēgļu pārvalde, turpmāk tekstā — "*Bundesamt*"), par Hubera lūgumu dzēst Ārvalstnieku centrālajā reģistrā (*Ausländerzentralregister*, turpmāk tekstā — "*AZR*") par viņu iekļautos datus.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 95/46 preambulas astotajā apsvērumā ir teikts:

"tā kā, lai likvidētu šķēršļus personu datu plūsmām, personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi jābūt visās dalībvalstīs vienādam [..]."

4 Šīs direktīvas preambulas desmitajā apsvērumā ir piebilsts:

"[..] [valstu tiesību aktu par personas datu apstrādi] tuvināšanas rezultāts nedrīkst būt jebkādas to sniegtās aizsardzības samazinājums, bet gan, tieši pretēji, tiem jācenšas nodrošināt Kopienā augstu aizsardzības līmeni."

5 Minētās direktīvas 1. panta ar nosaukumu "Direktīvas mērķis" 1. punktā ir paredzēts:

"Saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstis aizsargā fizisku personu pamattiesības un brīvības un jo īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi."

6 Šīs direktīvas 2. pantā ir iekļautas it īpaši šādas definīcijas:

"[..]

a) "personas dati" ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjektu"); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai

raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktorus;

b) "personu datu apstrāde" ("apstrāde") ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem — kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]."

7 Direktīvas 95/46 piemērojamība tās 3. pantā ir noteikta šādi:

"1. Šī direktīva attiecas uz personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Šī direktīva neattiecas uz personas datu apstrādi:

— tādu pasākumu gaitā, uz kur[iem] neattiecas Kopienas tiesību akti, kā Līguma par Eiropas Savienību V un VI sadaļā paredzētie pasākumi, un jebkurā gadījumā uz apstrādes operācijām attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību (ieskaitot valsts ekonomisko labklājību, ja apstrādes operācija attiecas uz valsts drošības jautājumiem) un uz valsts pasākumiem krimināltiesību jomā;

— ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā."

8 Minētās direktīvas 7. panta e) punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

[..]

e) apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai

[..].”

9 Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīvas 68/360/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz dalībvalstu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pārvietošanos un dzīvesvietu Kopienā (OV L 257, 13. lpp.) 4. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis piešķir [atzīst] uzturēšanās tiesības savā teritorijā tām personām, kas minētas šīs direktīvas 1. pantā un kuras var uzrādīt dokumentus, kas uzskaitīti šī panta 3. punktā.

2. Kā pierādījumu par uzturēšanās tiesībām izsniedz dokumentu ar nosaukumu “EEK dalībvalsts pilsoņa uzturēšanās atļauja”. [..]

3. EEK dalībvalsts pilsoņa uzturēšanās atļaujas izsniegšanai dalībvalstis drīkst pieprasīt uzrādīt vienīgi šādus dokumentus:

— darba ņēmējam:

a) dokumentu, uz kura pamata viņš ieradies to teritorijā;

b) darba devēja apstiprinājumu par viņa nodarbinātību vai nodarbinātības apliecību;

— darba ņēmēja ģimenes locekļiem:

c) dokumentu, uz kura pamata viņi ieradušies to teritorijā;

d) dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes valstī vai valstī, no kuras tie iebraukuši, un kas pierāda viņu radniecību;

e) gadījumos, kas minēti [Padomes 1968. gada 15. oktobra] Regulas (EEK) Nr. 1612/68 [par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.)] 10. panta 1. un 2. punktā, dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes valstī vai valstī, no kuras tie ieradušies, un kas apliecina, ka viņi ir darba ņēmēja apgādībā vai ka tie šajā valstī dzīvo vienā dzīvesvietā ar viņu.

[..]"

10 Direktīvas 68/360 10. pantā ir paredzēts:

"Dalībvalstis neatkāpjas no šīs direktīvas noteikumiem, izņemot vienīgi valsts politikas, sabiedrības drošības un veselības aizsardzības apsvērumu dēļ."

11 Saskaņā ar Padomes 1973. gada 21. maija Direktīvas 73/148/EEK par dalībvalstu pilsoņu pārvietošanās un dzīvesvietas Kopienā ierobežojumu atcelšanu saistībā ar uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanu (OV L 172, 14. lpp.) 4. panta 1. punktu:

"Visas dalībvalstis piešķir [atzīst] pastāvīgas dzīvesvietas tiesības citu dalībvalstu pilsoņiem, kas to teritorijā vēlas darboties kā pašnodarbinātas personas, ja šādas darbības ierobežojumi ir atcelti atbilstīgi Līgumam.

Lai apliecinātu pastāvīgas dzīvesvietas tiesības, izsniedz dokumentu ar nosaukumu "Eiropas Kopienu dalībvalsts pilsoņa uzturēšanās atļauja". Šis dokuments ir derīgs ne mazāk kā piecus gadus no izsniegšanas dienas un ir automātiski atjaunojams.

[..]"

12 Direktīvas 73/148 6. pantā ir noteikts:

"Pieteikuma iesniedzējam uzturēšanās atļaujas vai pagaidu uzturēšanās tiesību iegūšanai dalībvalsts lūdz uzrādīt tikai šādus dokumentus:

a) personu apliecinošu dokumentu vai pasi, ar ko viņš vai viņa ir ieceļojusi tās teritorijā;

b) apliecinājumu tam, ka viņš vai viņa iekļaujas vienā no 1. un 4. pantā aprakstīto personu grupām."

13 Šīs direktīvas 8. pantā ir pārņemta Direktīvas 68/360 10. pantā paredzētā atkāpe.

14 Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome 2004. gada 29. aprīlī pieņēma Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp., un labojums OV 2004, L 229, 35. lpp.), kura valsts tiesībās bija jātransponē līdz 2006. gada 30. aprīlim. Šīs direktīvas 5. pantā ir noteikts:

"1. Neskarot noteikumus par ceļošanas dokumentiem, ko piemēro valstu robežkontrolei, dalībvalstis atļauj ieceļot savā teritorijā Savienības pilsoņiem, kam ir derīga

personas apliecība vai pase, un viņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, atļauj ieceļot savā teritorijā, ja tiem ir derīga pase.

[..]

5. Dalībvalsts drīkst pieprasīt, lai attiecīgā persona paziņo par savu uzturēšanos tās teritorijā saprātīgā un nediskriminējošā laikposmā. Ja nav izpildīta šī prasība, pret attiecīgo personu var vērst samērīgas un nediskriminējošas sankcijas."

15 Šīs direktīvas 7. panta 1. punktā šādi ir regulētas Savienības pilsoņu tiesības uzturēties ilgāk par trim mēnešiem dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav:

"Visiem Savienības pilsoņiem ir tiesības uzturēties citas dalībvalsts teritorijā ilgāk nekā trīs mēnešus, ja:

a) viņi ir darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas uzņēmējā dalībvalstī; vai arī

b) viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai nekļūtu par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā, un viņiem ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī; vai arī

c) — viņi ir reģistrēti privātā vai sabiedriskā iestādē, ko kreditē vai finansē uzņēmēja dalībvalsts, pamatojoties uz saviem tiesību aktiem vai administratīvo praksi, lai apmeklētu mācības, tostarp arodmācības, un

— viņiem ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī un viņi, iesniedzot deklarāciju vai pēc savas izvēles izmantojot līdzvērtīgus paņēmienus, pierāda attiecīgajai valsts iestādei, ka viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem un ka viņi nekļūs par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā; vai arī

[..].”

16 Saskaņā ar minētās direktīvas 8. pantu:

“1. Neskarot 5. panta 5. punktu, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt Savienības pilsonim reģistrēties attiecīgajās iestādēs, ja uzturēšanās laiks ir ilgāks par trim mēnešiem.

2. Reģistrācijas termiņš nedrīkst būt īsāks kā trīs mēneši no ieceļošanas dienas. Reģistrācijas apliecību izsniedz uzreiz, tajā norādot tās personas vārdu, uzvārdu un

adresi, kura reģistrējas, un reģistrācijas datumu. Ja nav izpildīta prasība reģistrēties, pret attiecīgo personu var vērst samērīgas un nediskriminējošas sankcijas.

3. Lai izsniegtu reģistrācijas apliecību, dalībvalstis drīkst pieprasīt tikai, lai:

— Savienības pilsoņi, uz kuriem attiecas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts, uzrāda derīgu personas apliecību vai pasi, dokumentu, kurā darba devējs apstiprina, ka nodarbina konkrēto personu, vai nodarbinātības apstiprinājumu, vai pierādījumu, ka viņi ir pašnodarbinātas personas;

— Savienības pilsoņi, uz kuriem attiecas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, uzrāda derīgu personas apliecību vai pasi un sniedz pierādījumus, ka viņi atbilst minētajā apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;

— Savienības pilsoņi, uz kuriem attiecas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, uzrāda derīgu personas apliecību vai pasi, sniedz pierādījumus par savu reģistrāciju akreditētā iestādē un par visaptverošu veselības apdrošināšanas segumu, kā arī iesniedz deklarāciju vai sniedz pierādījumus, izmantojot 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos līdzvērtīgos paņēmienus. [..]"

17 Šīs direktīvas 27. pantā ar nosaukumu "Vispārīgi principi" ir paredzēts:

"1. Ievērojot šīs nodaļas noteikumus, dalībvalstis neatkarīgi no valstiskās piederības drīkst ierobežot Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu pārvietošanās un uzturēšanās brīvību sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ. Šādus apsvērumus neizmanto ekonomiskos nolūkos.

2. Pasākumi, ko veic sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ, atbilst proporcionalitātes principam un pamatojas tikai uz attiecīgā indivīda personisko darbību. Iepriekšējas kriminālas sodāmības pašas par sevi nav pamatojums šādu pasākumu veikšanai.

Attiecīgā indivīda personiskajai darbībai jārada faktiski, attiecīgajā brīdī esoši un pietiekami nopietni draudi, kas skar vienu no sabiedrības pamatinteresēm. Nav pieņemami apsvērumi, kas atdalīti no konkrētā gadījuma iezīmēm vai pamatojas uz vispārējas profilakses apsvērumiem.

3. Lai noskaidrotu, vai attiecīgā persona rada draudus sabiedriskajai kārtībai vai valsts drošībai, izsniedzot reģistrācijas apliecību, vai, ja reģistrācijas sistēmas nav, ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona ieradusies uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, vai no dienas, kad paziņots par viņa/viņas atrašanos attiecīgajā teritorijā, kā paredzēts 5. panta 5. punktā, vai izsniedzot uzturēšanās atļauju, uzņēmēja dalībvalsts, ja tā uzskata to par būtisku, var pieprasīt izcelsmes dalībvalstij un vajadzības gadījumā arī citām dalībvalstīm sniegt informāciju par jebkādiem iepriekšējiem likumpārkāpumiem, ko attiecīgā persona varētu būt izdarījusi. Šādi pieprasījumi nedrīkst būt regulāri. [..]

[..]"

18 Visbeidzot, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulā (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem (OV L 199, 23. lpp.), ir noteikts regulējums, kā dalībvalstis iesniedz Eiropas Kopienu Komisijai statistikas datus par migrācijas tendencēm to attiecīgajās teritorijās.

Valsts tiesiskais regulējums

19 Saskaņā ar 1994. gada 2. septembra likuma par ārvalstnieku centrālo reģistru (*Gesetz über das Ausländerzentralregister*) (*BGBl.* 1994 I, 2265. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar 2005. gada 21. jūnija likumu (*BGBl.* 1994 I, 1818. lpp., turpmāk tekstā — "*AZRG*"), 1. panta 1. punktu *Bundesamt*, kas atrodas Federālās iekšlietu ministrijas pakļautībā, nodrošina *AZR*, centralizēta reģistra, kurā ir apkopoti zināmi personas dati par ārvalstniekiem, kas cita starpā dzīvo Vācijas teritorijā ilgāk nekā tikai pagaidu kārtībā, vadību. Tas attiecas uz ārvalstniekiem, kas šajā teritorijā dzīvo ilgāk par trim mēnešiem, kā izriet no Federālās iekšlietu ministrijas 1996. gada 4. jūnija Vispārīgajiem administratīvajiem noteikumiem par *AZRG* un šī likuma piemērošanas noteikumiem (*Allgemeine Verwaltungsvorschrift des Bundesministeriums des Innern zum Gesetz über das AZR und zur AZRG-Durchführungsverordnung*). Šī informācija ir sadalīta divās datu bāzēs, kas tiek pārvaldītas atsevišķi. Vienā ir personas dati par ārvalstniekiem, kas dzīvo vai ir dzīvojuši Vācijā, otrā — dati par tiem, kas iesnieguši pieteikumu izsniegt vīzu.

20 Saskaņā ar *AZRG* 3. pantu pirmajā datu bāzē ir it īpaši šāda informācija:

— tās iestādes nosaukums, kas ir nosūtījusi datus;

— *Bundesamt* piešķirtais lietvedības numurs;

— reģistrācijas iemesli;

— uzvārds, uzvārds dzimšanas apliecībā, vārdi, dzimšanas datums un vieta, dzimums, pilsonība;

— iepriekšējie un citi uzvārdi, ģimenes stāvoklis, informācija par personu apliecinošiem dokumentiem, pēdējā dzīvesvieta izcelsmes valstī, brīvprātīgi sniegta informācija par ticību un laulātā vai dzīvesbiedra pilsonību;

— informācija par ieceļošanu un izbraukšanu no teritorijas, statusu uzturēšanās tiesību aspektā, Federālās darba aģentūras lēmumiem attiecībā uz darba atļauju, bēgļa statusa piešķiršanu citā valstī, kā arī miršanas datums;

— lēmumi par cita starpā lūgumu piešķirt patvērumu, agrāku lūgumu izsniegt uzturēšanās atļauju, kā arī informācija it īpaši par izraidīšanas procedūru, aresta orderi, aizdomām par apreibinošu vielu apriti vai imigrāciju regulējošu likumu pārkāpumu vai par piedalīšanos terorisma darbībās un par sodāmību par šādām darbībām, un

— sludinājums par atrašanos meklēšanā.

21 Kā iestāde, kurai uzticēta *AZR* vadība, *Bundesamt* ir atbildīga par tajā reģistrēto datu pareizību.

22 Saskaņā ar *AZRG* 1. panta 2. punktu, reģistrējot un nododot ārvalstnieku personas datus, *Bundesamt* palīdz valsts pārvaldes iestādēm, kurām ir uzticēts piemērot tiesību normas ārvalstnieku tiesību un patvēruma meklētāju tiesību jomā, kā arī citām valsts iestādēm.

23 Saskaņā ar šī likuma 10. panta 1. punktu jebkuram lūgumam, ko iesniegusi valsts pārvaldes iestāde, lai iepazītos ar *AZR* vai lai pārsūtītu tajā iekļautos personas datus, ir jāatbilst dažādiem nosacījumiem, kuru izpilde katrā konkrētā gadījumā ir jāpārbauda *Bundesamt*. Šai iestādei it īpaši ir jāpārbauda, vai kādas iestādes lūgtie dati ir vajadzīgi tās uzdevumu izpildei un kādos nolūkos tieši šos datus ir paredzēts izmantot. *Bundesamt* ir tiesības noraidīt lūgumu, ja tas neatbilst paredzētajiem nosacījumiem.

24 Minētā likuma 14.–21. un 25.–27. pantā ir minēti personas dati, kurus var nodot atkarībā no iestādes, kas tos lūdz.

25 Tādējādi saskaņā ar *AZRG* 14. panta 1. punktu visām Vācijas valsts pārvaldes iestādēm var paziņot datus, kas attiecas uz personas identitāti un dzīves vietu, kā arī miršanas datumu un informāciju par iestādi, kas izskata lietu, un lēmumu datus neizpaust.

26 Šī likuma 12. pantā tā sauktajiem grupu lūgumiem, proti, lūgumiem, kas attiecas uz tādu personu grupu, kurām ir viena vai vairākas kopīgas iezīmes, ir noteikti dažādi materiālie un procesuālie nosacījumi. Šāda iespēja ir tikai ierobežotam valsts iestāžu skaitam. Turklāt par jebkuru personas datu nodošanu pēc šāda lūguma ir jāpaziņo federālajiem un reģionālajiem personas datu aizsardzības kontrolieriem.

27 Turklāt minētā likuma 22. pantā valsts iestādēm, kuras ir pilnvarotas šajā sakarā, ir atļauts tieši iepazīties ar *AZR*, izmantojot automātisku procedūru. Šādas tiesības tomēr ir tikai konkrēti paredzētās situācijās un pēc tam, kad *Bundesamt* attiecīgās personas intereses ir saskaņojusi ar vispārīgajām interesēm. Turklāt šāda iepazīšanās nav iespējama tā saukto grupas lūgumu gadījumos. Valsts iestādēm, kas ir pilnvarotas saskaņā ar *AZRG* 22. pantu, atbilstoši šī likuma 7. pantam ir tiesības arī tieši ievadīt *AZR* datus un informāciju.

28 Visbeidzot, *AZRG* 25.–27. pantā ir noteiktas privātas organizācijas, kas var iegūt zināmus *AZR* ietvertus datus.

29 Iesniedzējtiesa ir piebildusi, ka Vācijā ikvienam iedzīvotājam, vai viņš būtu Vācijas pilsonis vai nē, ir jāreģistrējas tās pašvaldības iestādes vestajā reģistrā, kur viņš dzīvo (*Einwohnermelderegister*). Komisija šajā sakarā ir precizējusi, ka šāda veida reģistrā tiek ietverta tikai daļa no *AZR* iekļautajiem datiem, bet to, kas attiecas it īpaši uz statusu uzturēšanās tiesību aspektā, tur nav. Šobrīd pastāv aptuveni 7700 pašvaldību reģistru.

Prāvas rašanās fakti un prejudiciālie jautājumi

30 Hubers, Austrijas pilsonis, Vācijā ieradās 1996. gadā, lai tur strādātu par pašnodarbinātu apdrošināšanas aģentu.

31 Par viņu *AZR* tiek glabāti šādi dati:

— uzvārds, vārds, dzimšanas datums un vieta, pilsonība, ģimenes stāvoklis, dzimums;

— ieceļošanas Vācijas teritorijā un izbraukšanas no šīs teritorijas vēsture, iedzīvotāja statuss;

— norādes par secīgi izdotām pasēm;

— iepriekšējo deklarēto dzīvesvietu saraksts, un

— *Bundesamt* atsauces, norādes par dienestiem, kas iesnieguši datus, kā arī šo dienestu atsauces.

32 Hubers, uzskatīdams, ka tiek diskriminēts saistībā ar *AZR* ietverto datu apstrādi, it īpaši tāpēc, ka šādas datu bāzes par Vācijas pilsoņiem nav, 2000. gada 22. jūlijā lūdza šos datus dzēst. Attiecīgajā laikā par *AZR* vešanu atbildīgā valsts pārvaldes iestāde šo lūgumu 2000. gada 29. septembrī noraidīja.

33 Kad par šo lēmumu iesniegtā sūdzība piedzīvoja tādu pašu likteni, Hubers cēla prasību *Verwaltungsgericht Köln* (Ķelnes Administratīvā tiesa), kas viņa lūgumu apmierināja ar 2002. gada 19. decembra spriedumu. Apmierinot šo lūgumu, *Verwaltungsgericht Köln* uzskatīja, ka tādu Savienības pilsoņu, kas nav Vācijas valstspiederīgie, datu vispārīga apstrāde šajā reģistrā radīja tādu EKL 49. un 50. panta ierobežojumu, ko nevarēja pamatot ar mērķi ātri izskatīt lietas, kas saistītas ar ārvalstnieku uzturēšanās tiesībām. Šī tiesa turklāt uzskatīja, ka attiecīgo datu glabāšana un apstrāde bija pretrunā EKL 12. un 18. pantam, kā arī Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta b) apakšpunktam un 7. panta e) punktam.

34 Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāvēja *Bundesamt*, par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Ziemeļreinas-Vestfālenes Augstākā administratīvā tiesa), kas uzskata, ka dažādajiem tiesību jautājumiem, kas tajā ir radušies, ir vajadzīga Tiesas sniegta Kopienu tiesību interpretācija.

35 Pirmkārt, iesniedzējtiesa uzsver, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru Savienības pilsonis, kas likumīgi uzturas tādas dalībvalsts teritorijā, kuras valstspiederīgais viņš nav, var pamatoties uz EKL 12. pantu visos gadījumos, kuros ir piemērojamas Kopienu tiesības. Tā šajā sakarā atsaucas uz 1998. gada 12. maija spriedumu lietā C-85/96 *Martínez Sala* (*Recueil*, I-2691. lpp., 63. punkts), 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-184/99 *Grzelczyk* (*Recueil*, I-6193. lpp., 32. punkts) un 2005. gada 15. marta spriedumu lietā C-209/03 *Bidar* (Krājums, I-2119. lpp., 32. punkts). Tāpēc, tā kā Hubers ir izmantojis viņam EKL 18. panta 1. punktā piešķirtās tiesības uz brīvu pārvietošanos, viņš varot pamatoties uz EKL 12. pantā paredzēto diskriminācijas aizliegumu.

36 Taču iesniedzējtiesa norāda, ka *AZR* ietverto Hubera personas datu vispārīgā apstrāde divos aspektos atšķiras no Vācijas valstspiederīgo datu apstrādes, proti, pirmkārt, zināmi prasītāja pamata lietā dati tiek glabāti ne tikai tās pašvaldības reģistrā, kur viņš dzīvo, bet arī *AZR* un, otrkārt, šajā otrajā reģistrā ir iekļauti papildu dati.

37 Iesniedzējtiesa apšauba, ka šādu atšķirīgu attieksmi var pamatot ar vajadzību kontrolēt ārvalstnieku uzturēšanos Vācijas teritorijā. Tā arī šaubās par to, vai tādu Savienības pilsoņu, kas nav Vācijas valstspiederīgie un ir dzīvojuši vai dzīvo Vācijas teritorijā, datu vispārīga apstrāde ir samērīga ar mērķi nodrošināt valsts drošību tiktāl, ciktāl *AZR* attiecas uz visiem minētajiem pilsoņiem, nevis tikai uz tiem, par kuriem ir izdots rīkojums viņus izraidīt no Vācijas teritorijas vai kuriem noteikts aizliegums uzturēties šajā teritorijā.

38 Otrkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka Huberam pamata lietā apstrīdētajos apstākļos ir piemērojams EKL 43. pants. Tā kā tiesības veikt uzņēmējdarbību ietver ne tikai pašnodarbinātas personas profesionālās darbības uzsākšanu, bet arī tās veikšanas

nosacījumus, tā šaubās par to, vai *AZR* ietverto Hubera datu vispārīga apstrāde nevar ietekmēt šos nosacījumus tādā apmērā, ka tas var ierobežot šo tiesību izmantošanu.

39 Treškārt, iesniedzējtiesa šaubās par to, vai no Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izrietošo vajadzības kritēriju var izmantot kā tādas datu vispārīgas apstrādes sistēmas, kāda izveidota ar *AZR*, novērtējuma kritēriju. Tā neizslēdz iespēju, ka šī direktīva neietekmē valsts likumdevēja kompetenci pašam noteikt šīs vajadzības prasības. Ja tas tā tomēr nebūtu, rastos jautājums, kā jāsaprot šī prasība it īpaši attiecībā uz to, vai mērķis vienkāršot administrācijas darbu nevarētu pamatot tādu datu apstrādi, kāda noteikta *AZRG*.

40 Šajos apstākļos *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai vispārīga tādu Savienības pilsoņu, kas nav uzņemošās valsts valstspiederīgie, personas datu apstrāde ārvalstnieku centrālajā reģistrā ir saderīga ar [..] jebkādas diskriminācijas aizliegumu saistībā ar tādu Savienības pilsoņu pilsonību, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā un tur uzturēties (EKL 12. panta 1. punkts kopā ar 17. pantu un 18. panta 1. punktu)?

2) [Vai šāda apstrāde ir saderīga ar] aizliegumu jebkādi ierobežot vienas dalībvalsts pilsoņu tiesības veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (EKL 43. panta 1. punkts)?

3) [Vai šāda apstrāde ir saderīga ar] Direktīvas 95/46 [..] 7. panta e) punktā paredzēto vajadzības prasību?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

41 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa jautā Tiesai par tādā reģistrā kā *AZR* veiktās personas datu apstrādes saderību ar Kopienu tiesībām.

42 Šajā sakarā jānorāda, ka *AZRG* 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka, glabājot zināmus ārvalstnieku personas datus *AZR* un nododot šos datus, *Bundesamt*, kas ir atbildīga par šī reģistra vešanu, palīdz valsts pārvaldes iestādēm, kurām ir uzticēts piemērot tiesisko regulējumu ārvalstnieku un patvēruma meklētāju tiesību jomā, kā arī citām valsts iestādēm. Vācijas valdība rakstveida apsvērumos ir it īpaši precizējusi, ka *AZR* tiek izmantots statistikas mērķiem un gadījumos, kad drošības dienesti, policija un tiesu iestādes īsteno savu kompetenci ar kriminālām vai valsts drošību apdraudošām darbībām saistītas vajāšanas vai izmeklēšanas jomā.

43 Vispirms jākonstatē, ka dati par Huberu, kuri saskaņā ar lēmumu par prejudiciālu jautājumu uzdošanu ir ietverti *AZR*, ir personas dati Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē, jo tā ir "informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu". To vākšana, glabāšana un nodošana, ko veic iestāde, kam uzticēta reģistra vadība un kas tos apkopo, tāpēc ir raksturojama kā "personas datu apstrāde" šīs direktīvas 2. panta b) punkta izpratnē.

44 Tomēr Direktīvas 95/46 3. panta 2. punktā no tās piemērojamības cita starpā ir skaidri izslēgta personas datu apstrāde attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību un uz valsts pasākumiem krimināltiesību jomā.

45 No tā izriet, ka, lai gan personas datu apstrādei, kas veikta, lai piemērotu uzturēšanās tiesības regulējošus tiesību aktus, un statistikas mērķiem ir piemērojama Direktīva 95/46, tas tā nav gadījumā, kad šie dati tiek apstrādāti ar mērķi, kas ir saistīts ar cīņu pret noziedzību.

46 Tādējādi tādā reģistrā kā *AZR* veiktās personas datu apstrādes saderība ar Kopienu tiesībām ir jāizvērtē, pirmkārt, ievērojot šī reģistra uzdevumu palīdzēt valsts pārvaldes iestādēm piemērot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu un to izmantošanu statistikas mērķiem saskaņā ar Direktīvas 95/46 tiesību normām un, it īpaši ņemot vērā trešo prejudiciālo jautājumu, ievērojot tās 7. panta e) punktā paredzēto vajadzības nosacījumu, kas interpretēts Līguma to prasību aspektā, kuru starpā it īpaši ir jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegums EKL 12. panta 1. punkta izpratnē, un, otrkārt, ievērojot šī reģistra uzdevumu cīņā pret noziedzību saskaņā ar primārajām Kopienu tiesībām.

Par personas datu apstrādi, kas veikta, lai piemērotu uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, un statistikas mērķiem

Vajadzības jēdziens

47 Direktīvas 95/46 1. pantā dalībvalstīm ir uzlikts pienākums aizsargāt fizisku personu brīvības un pamattiesības, it īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi.

48 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 II iedaļas ar nosaukumu "Kritēriji [personas] datu apstrādes atzīšanai par likumīgu" tiesību normām jebkādai personas datu apstrādei, izņemot šīs direktīvas 13. pantā pieļautās atkāpes, pirmkārt, ir jāatbilst minētās direktīvas 6. pantā minētajiem principiem par datu kvalitāti un, otrkārt, vienam no šīs pašas direktīvas 7. pantā uzskaitītajiem datu apstrādes leģitimācijas principiem (šajā sakarā skat. 2003. gada 20. maija spriedumu apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer Rundfunk* u.c., *Recueil*, I-4989. lpp., 65. punkts).

49 Minētā 7. panta e) punktā it īpaši ir paredzēts, ka personas datu apstrāde ir likumīga, ja tā ir "vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai".

50 Šajos apstākļos jāatgādina, ka ar Direktīvu 95/46, kā it īpaši izriet no tās preambulas astotā apsvēruma, ir paredzēts visās dalībvalstis nodrošināt vienādu personu tiesību un brīvību aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi. Tās preambulas desmitajā

apsvērumā ir piebilsts, ka attiecīgajā jomā piemērojamo valstu tiesību aktu tuvināšana nedrīkst vājināt to sniegto aizsardzību, bet tai, tieši pretēji, jācenšas nodrošināt Kopienā augstu aizsardzības līmeni.

51 Tādējādi ir atzīts, ka minēto valsts tiesību aktu saskaņošana nav tikai minimāla, bet tai jānoved pie tādas saskaņošanas, kas principā ir pilnīga (skat. 2003. gada 6. novembra spriedumu lietā C-101/01 *Lindqvist*, *Recueil*, I-12971. lpp., 96. punkts).

52 Tāpēc, ņemot vērā mērķi visās dalībvalstīs nodrošināt vienādu aizsardzības līmeni, vajadzības jēdzienam, kas izriet no Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta, kurā ir paredzēts precīzi noteikt vienu no gadījumiem, kad personas datu apstrāde ir likumīga, nevar būt atšķirīgs saturs atkarībā no dalībvalsts. Tādējādi tas ir autonoms Kopienu tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē tā, lai tas pilnībā atbilstu šīs direktīvas mērķim, kas ir noteikts tās 1. panta 1. punktā.

AZR veiktās personas datu apstrādes vajadzīgā rakstura novērtējums uzturēšanās tiesību regulējošā tiesiskā regulējuma piemērošanas un statistikas mērķu aspektā

53 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka *AZR* ir centralizēts reģistrs, kurā ir zināmi personu dati par tādiem Savienības pilsoņiem, kas nav Vācijas valstspiederīgie, un ar to var iepazīties dažādas valsts iestādes un privātas organizācijas.

54 Runājot par tāda reģistra kā *AZR* izmantošanu, lai piemērotu uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, ir jāatgādina, ka pašreizējā Kopienu tiesību attīstības stadijā Savienības pilsoņa tiesības pārvietoties tādas dalībvalsts teritorijā, kuras valstspiederīgais viņš nav, nav beznosacījuma un Līgumā, kā arī tā piemērošanai pieņemtajās tiesību normās šīm tiesībām var būt noteikti ierobežojumi un nosacījumi (šajā sakarā skat. 2008. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-33/07 *Jipa*, Krājums, I-5157. lpp., 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Tādējādi Direktīvas 68/360 4. pants kopā ar tās 1. pantu tāpat kā Direktīvas 73/148 6. pants kopā ar tās 1. pantu pakļāva dalībvalsts pilsoņa tiesības uzturēties citas dalībvalsts teritorijā ilgāk par trim mēnešiem piederībai pie vienas no šajās direktīvās noteiktajām kategorijām un šo tiesību konstatēšanu zināmām formalitātēm, kas saistītas ar to, ka pieteicējam bija jāuzrāda uzturēšanās atļauja, kā arī dažādi dokumenti un informācija.

56 Turklāt saskaņā ar Direktīvas 68/360 10. pantu un Direktīvas 73/148 8. pantu dalībvalstis var atkāpties no šo direktīvu noteikumiem un ierobežot citas dalībvalsts pilsoņa tiesības iebraukt un uzturēties to teritorijā sabiedriskās kārtības, valsts drošības un veselības aizsardzības apsvērumu dēļ.

57 Abas minētās direktīvas tika atceltas ar Direktīvu 2004/38, kuras transponēšanai valsts tiesībās termiņš beidzās 2006. gada 30. aprīlī un kura tāpēc nebija piemērojama lietas notikumu laikā, bet kuras 7. pantā principā ir pārņemti līdzīgi nosacījumi kā iepriekšējās direktīvās saistībā ar citu dalībvalstu valstspiederīgo uzturēšanās tiesībām, kā arī tās 27. panta 1. punktā — ar tām saistītie ierobežojumi. Tās 8. panta 1. punktā turklāt ir paredzēts, ka uzņēmēja dalībvalsts var tādam Savienības pilsonim, kas ir citas

dalībvalsts valstspiederīgais un kas vēlas tās teritorijā uzturēties ilgāk par trim mēnešiem, noteikt pienākumu reģistrēties attiecīgajās iestādēs. Šajā sakarā uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar minētā 8. panta 3. punktu var pieprasīt sniegt dažādus dokumentus un informāciju, kas šīm iestādēm ļautu konstatēt, ka ir izpildīti nosacījumi, kas rada uzturēšanās tiesības.

58 Tāpēc ir jāuzskata, ka dalībvalstij ir vajadzība iegūt būtisko informāciju un dokumentus, lai saskaņā ar piemērojamajā Kopienu tiesiskajā regulējumā noteikto pārbaudītu, ka citas dalībvalsts valstspiederīgajam ir tiesības uzturēties tās teritorijā un ka nav iemeslu, kas pamatotu šo tiesību ierobežošanu. Tāpēc tāda reģistra kā *AZR* izmantošana, lai palīdzētu iestādēm, kurām uzticēts piemērot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, principā ir leģitīma un, ņemot vērā tās raksturu, saderīga ar EKL 12. panta 1. punktā ietverto aizliegumu diskriminēt pilsonības dēļ.

59 Tomēr jānorāda, ka tādā reģistrā var iekļaut tikai tādu informāciju, kas ir vajadzīga šim mērķim. Šajā sakarā Kopienu tiesību pašreizējā attīstības stadijā tādu personas datu apstrāde, kas iegūti no Direktīvas 2004/38 8. panta 3. punktā un 27. panta 1. punktā minētajiem dokumentiem, ir jāuzskata par vajadzīgu Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē, piemērojot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu.

60 Turklāt jāuzsver, ka, tā kā uzturēšanās tiesības regulējoša tiesiskā regulējuma piemērošanai vajadzīgo datu savākšana varētu izrādīties neefektīva, ja tie netiktu saglabāti, jo izmaiņas uzturēšanās tiesību subjekta personīgajā situācijā var ietekmēt viņa statusu šo tiesību aspektā, iestādei, kas ir atbildīga par tādu reģistru kā *AZR*, ir jārūpējas par šo datu atjaunināšanu vajadzības gadījumā, lai, pirmkārt, tie atbilstu attiecīgo personu faktiskajai situācijai un, otrkārt, no minētā reģistra tiktu dzēsti lieki dati.

61 Šāda reģistra izmantošanas noteikumu aspektā, lai piemērotu uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, tikai pieejas piešķiršanu iestādēm, kurām ir kompetence šajā jomā, var uzskatīt par vajadzīgu Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē.

62 Visbeidzot, saistībā ar nepieciešamību pēc tāda centralizēta reģistra kā *AZR*, lai nodrošinātu tādu iestāžu, kurām ir uzticēts piemērot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, vajadzības, jāuzskata, ka, pat pieņemot, ka tādi decentralizēti reģistri kā pašvaldību iedzīvotāju reģistri ietver visus datus, kas ir nozīmīgi, lai ļautu minētajām iestādēm veikt to uzdevumu, šo datu centralizēšana var izrādīties vajadzīga Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē, ja tā veicina šī regulējuma efektīvāku piemērošanu saistībā ar tādu Savienības pilsoņu, kas vēlas dzīvot dalībvalsts, kuras valstspiederīgie tie nav, teritorijā, uzturēšanās tiesībām.

63 Runājot par tāda reģistra kā *AZR* statistikas funkciju, jāatgādina, ka Kopienu tiesības, iedibinot personu pārvietošanās brīvību un piešķirot tiesības visām personām, kurām tās ir piemērojamas, iebraukt dalībvalstu teritorijās Līgumā noteiktajiem mērķiem, nav likvidējušas dalībvalstu kompetenci veikt pasākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu, ka valsts iestādes ir precīzi informētas par iedzīvotāju kustību to teritorijās (skat. 1976. gada 7. jūlija spriedumu lietā 118/75 *Watson* un *Belmann*, *Recueil*, 1185. lpp., 17. punkts).

64 Tāpat tas, ka Regulā Nr. 862/2007 ir paredzēta migrācijas tendences dalībvalstu teritorijā atspoguļojošu statistikas datu nodošana, nozīmē, ka šīm valstīm ir jāvāc informācija, kas ļauj izveidot šo statistiku.

65 Tomēr šīs kompetences izmantošana tāpēc nerada vajadzību Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē vākt un glabāt tādus identificētus datus, kā tas notiek tādā reģistrā kā *AZR*. Kā ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 23. punktā, šādam mērķim ir vajadzīga tikai anonīmas informācijas apstrāde.

66 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka tāda Savienības pilsoņu, kas nav attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgie, personas datu apstrādes sistēma kā tā, kas izveidota ar *AZRG*, un kuras mērķis ir palīdzēt valsts iestādēm, kurām ir uzticēts piemērot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, atbilst Direktīvas 95/46 7. panta e) punktā ietvertajai vajadzības prasībai, kas interpretēta jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma aspektā, tikai tad, ja

— tajā ir tikai tādi dati, kas vajadzīgi, lai minētās iestādes varētu piemērot šo regulējumu, un

— tās centralizētais raksturs veicina šī regulējuma efektīvāku piemērošanu saistībā ar tādu Savienības pilsoņu, kas nav šīs dalībvalsts valstspiederīgie, uzturēšanās tiesībām.

67 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda šie faktori pamata lietas gadījumā.

68 Katrā ziņā par vajadzīgu Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē nevar uzskatīt identificētu personas datu glabāšanu un apstrādi tādā reģistrā kā *AZR* statistikas mērķiem.

Par tādu Savienības pilsoņu, kas ir citu dalībvalstu valstspiederīgie, personas datu apstrādi, kas veikta, lai cīnītos pret noziedzību

69 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības pilsoņa statuss ir paredzēts kā dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss, kas tiem, kuri ir vienādās situācijās, neatkarīgi no viņu pilsonības un neskarot šajā sakarā skaidri noteiktos izņēmumus, dod tiesības uz vienādu tiesisko režīmu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Grzelczyk*, 30. un 31. punkts, un 2003. gada 2. oktobra spriedumu lietā C-148/02 *Garcia Avello*, *Recueil*, I-11613. lpp., 22. un 23. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Bidar*, 31. punkts).

70 Šajā sakarā Savienības pilsonis, kas likumīgi uzturas uzņemošās dalībvalsts teritorijā, var pamatoties uz EKL 12. pantu visos gadījumos, uz kuriem attiecas Kopienu tiesību materiālā piemērojamība (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Martínez Sala*, 63. punkts, un lietā *Grzelzcyk*, 32. punkts, kā arī lietā *Bidar*, 32. punkts).

71 Šie gadījumi it īpaši ietver tos, kas saistīti ar Līgumā garantēto pamatbrīvību izmantošanu un kas attiecas uz EKL 18. pantā noteiktās brīvības pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā izmantošanu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bidar*, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 No *AZRG* 1. panta kopā ar Federālās iekšlietu ministrijas 1996. gada 4. jūnija Vispārīgajiem administratīvajiem noteikumiem par *AZRG* un šī likuma piemērošanas noteikumiem izriet, ka personas datu glabāšanas un apstrādes sistēma, kas izveidota ar *AZR*, attiecas uz visiem Savienības pilsoņiem, kas nav Vācijas Federatīvās Republikas valstspiederīgie un kas dzīvo Vācijas teritorijā ilgāk par trim mēnešiem, neatkarīgi no iemesliem, kuru dēļ viņi to dara.

73 Šādos apstākļos, tā kā Hubers ir izmantojis viņam EKL 18. pantā piešķirtās tiesības pārvietoties un dzīvot šajā teritorijā, tas, vai tāda personas datu glabāšanas un apstrādes sistēma kā pamata lietā apstrīdētā ir saderīga ar jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principu saistībā ar to, ka šie dati tiek glabāti un apstrādāti, lai cīnītos pret noziedzību, ir jānovērtē, izvērtējot pamata lietas gadījuma apstākļus EKL 12. panta 1. punkta aspektā.

74 Šajos apstākļos jāatzīmē, ka lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu nav precīzu norāžu, kas ļautu noskaidrot, vai pamata lietas situācijai ir piemērojami EKL 43. panta noteikumi. Tomēr, pat ja iesniedzējtiesa uzskatītu, ka tas tā ir, nediskriminācijas principa piemērošana neatšķirotos atkarībā no tā, vai tā būtu pamatota ar šo tiesību normu vai ar EKL 12. panta 1. punktu kopā ar EKL 18. panta 1. punktu.

75 Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka nediskriminācijas princips, kas ir nostiprināts EKL 12. pantā vai EKL 43. pantā, prasa, lai līdzīgas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un lai atšķirīgas situācijas netiktu aplūkotas vienādi. Šādu attieksmi varētu pamatot tikai tad, ja tā būtu pamatota ar objektīviem apsvērumiem, kas nav saistīti ar attiecīgo personu pilsonību un ir samērīgi ar likumīgu mērķi (šajā sakarā skat. 2008. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-164/07 *Wood*, Krājums, I-4143. lpp., 13. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Tāpēc tādos apstākļos kā tie, kas apstrīdēti pamata lietā, ir jāsalīdzina situācija, kādā ir tādi Savienības pilsoņi, kas nav attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgie un kas dzīvo šīs dalībvalsts teritorijā, ar situāciju, kādā ir minētās dalībvalsts valstspiederīgie, saistībā ar mērķi cīnīties pret noziedzību. Vācijas valdība faktiski ir minējusi tikai šo sabiedriskās kārtības nodrošināšanas aspektu.

77 Lai gan šim mērķim ir leģitīms raksturs, ar to nevar pamatot sistemātisku personas datu apstrādi, kas attiecas tikai uz tiem Savienības pilsoņiem, kas nav attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgie.

78 Kā ir uzsvēris ģenerāladvokāts secinājumu 21. punktā, cīņa pret noziedzību, principā pieņemot Vācijas valdības sniegtos apsvērumus, obligāti nozīmē, ka ir jāizmeklē izdarītie noziegumi un krimināl pārkāpumi neatkarīgi no to izdarītāju pilsonības.

79 Tāpēc cīņas pret noziedzību aspektā dalībvalstij savu valstspiederīgo situācija neatšķiras no to Savienības pilsoņu situācijas, kas nav šīs dalībvalsts valstspiederīgie un dzīvo tās teritorijā.

80 Tāpēc atšķirīga attieksme pret šiem valstspiederīgajiem un šiem Savienības pilsoņiem, ko rada sistemātiska tikai to Savienības pilsoņu, kas nav attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgie, personas datu apstrāde, lai cīnītos pret noziedzību, ir EKL 12. panta 1. punktā aizliegta diskriminācija.

81 Tādējādi EKL 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij, lai cīnītos pret noziedzību, izveidot personas datu apstrādes sistēmu, kas attiecas tikai uz tiem Savienības pilsoņiem, kas nav šīs dalībvalsts valstspiederīgie.

Par tiesāšanās izdevumiem

82 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) tāda Savienības pilsoņu, kas nav attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgie, personas datu apstrādes sistēma kā tā, kas izveidota ar 1994. gada 2. septembra likumu par ārvalstnieku centrālo reģistru (*Gesetz über das Ausländerzentralregister*), kurā grozījumi izdarīti ar 2005. gada 21. jūnija likumu un kuras mērķis ir palīdzēt valsts iestādēm, kurām ir uzticēts piemērot uzturēšanās tiesības regulējošu tiesisko regulējumu, atbilst Eiropas Parlamenta un

Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 7. panta e) punktā ietvertajai vajadzības prasībai, kas interpretēta jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma aspektā, tikai tad, ja

— **tajā ir tikai tādi dati, kas vajadzīgi, lai minētās iestādes varētu piemērot šo regulējumu, un**

— **tās centralizētais raksturs veicina šī regulējuma efektīvāku piemērošanu saistībā ar tādu Savienības pilsoņu, kas nav šīs dalībvalsts valstspiederīgie, uzturēšanās tiesībām;**

Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda šie faktori pamata lietas gadījumā.

Katrā ziņā par vajadzīgu Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta izpratnē nevar uzskatīt identificētu personas datu glabāšanu un apstrādi tādā reģistrā kā ārvalstnieku centrālais reģistrs statistikas mērķiem.

2) **EKL 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij, lai cīnītos pret noziedzību, izveidot personas datu apstrādes sistēmu, kas attiecas tikai uz tiem Savienības pilsoņiem, kas nav šīs dalībvalsts valstspiederīgie.**

[Paraksti]